

PIGESPEJDERNE

45. ÅRG. JUNI 1962 NR. 5

Kære spejder!

Nu har vi sommer. Du skal i lejr og opleve en mængde spændende ting. Se, lyt, snus og føl, som var du en detektiv; du vil da opdage meget i naturens verden, som du før ikke anede noget om.

Du lærer dine kammerater at kende på en ny måde, og de kommer til at kende dig bedre.

Find selv ud af, hvor netop du kan hjælpe.

Husk, at lejrliv kræver disciplin af alle, også af dig, for at I alle kan have det rart og morsomt sammen.

Og glem så ikke at sige tak til dine forældre og dine førere, fordi du får lov til alle disse oplevelser.

God lejr — god sommer!

Spejderchefen.

INDHOLD

	Side
Hilsen fra spejderchefen	82
Raske børn — syge børn	82
Vers af Emmy Houby	83
Nu er det lejrtilid	83
Det stod i Avisen	84
Lejrarbejder fra andre lande	85
Seniorstof. Havfruer på Mississippi	86
Schweiziske stik og knob	87
Duelighedstegnet: Landvæsen	88
Småtterier	90
Flygtningehjælp og frimærker	92
God spejderhjælp!	93
Radioudsendelse for spejdere	93
Postbox	93
BP = Bladpatrulje	94
Tinka	94
Kløversiden: Vikingetogt	95
Vibe og hendes patrulje	96
Stof for folk over fjorten: Med „Gnisterne“ på vandrelær (afsluttet)	98
Rådsklippen: Svar fra Uniformsudvalget	99

Næste nummer af „Pigespejderne“ udkommer 1. september.

Stof til dette blad bedes tilsendt redaktionen senest den 25. juli.

Nr. 5. Juni 1962

„PIGESPEJDERNE“ — medlemsblad udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps, Lundsg. 6, Kbh. Ø.
Redaktør: Ruth Estrup, Sortedam Dossering 27,
København N.
Sekretær: Ruth Vallentin, Gladiolusvej 3, Kbh. S.
Postboxsekretær: Fru Ellen From Petersen, Gilles-
ager 130, Hvidovre.
Kløverstof: Inge Larsen, H. C. Lumbyesgade 29,
København Ø.
Trykkeri: Tryksbogtrykkeri, Odense.

Spejderhjælps- ugen 1962

er fastsat til
17.—23. september.

„Spejderhjælpen“s
bestyrelse har beslut-
tet, at pengene
fortsat skal bruges
til hjælp til
de spedalske børn
i Indien.

Mest for de københavnske spejdere:

Har du lyst at blive elev på korpskontoret i København?

Vi har brug for en kvik og energisk spejder, helst med realeksamen, der ønsker en 3-årig kontoruddannelse på kontrakt.

Arbejdet på korpskontoret er meget afvekslende og le-
vende, og der er tale om en god og alsidig kontoruddan-
nelse både i sekretariatet og i bogholderiet. — Udover det
egentlige kontorarbejde har vi mange spændende opgaver
af mere spejdermæssig karakter.

Vi betaler sygekasse og handelsskole (dagskole).

Arbejdstiden er fra kl. 8,30—16,30, lørdag til kl. 12 —
hveranden lørdag fri.

Tiltrædelse 1. eller 15. august.

Henvisning til

Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø. Øbro 9693.

Nu er det lejrtid!

Det gælder om at eje
den evne — at lege,
så alt, hvad der går trevent,
bli'r muntert og let.
Ja, leg af alle kræfter,
men ret du dig efter
det lille ord om tab og vind
med ægte spejdersind.
Vor leg spo'r ej om alder,
det lysten er, som kalder,
i fællesskab vi vandrers samme vej.
At gavne og at øves,
at undres og at prøves —
vor spejderleg er fælles
for dig og for mig.

Emmy Houby

Nu kommer lejrtiden. Nu har du din chance. Pak dine grejer sammen i din rygsæk og tag med ud, først på week-end og så på sommerlejr. Nu har du lejlighed til at vise, om du er et sportsmenneske eller en forvænt luksusgenstand. Om du er et naturmenneske, der sætter en ære i at klare sig med det, du selv kan frembringe og nyder at opleve naturen både dag og nat.

Hvis du ikke kan undvære din gode seng, din mors middagsmad, fjernsynet og biografen, så har du godt af at lære det, og du vil se, det går meget lettere, end du tror, fordi du får hundrede fold glæde for de bekvemmeligheder, du måtte ofre.

Hvis du boede helt alene på din egen ø, så kunne du gøre lige, hvad du ville. Du kunne stå op og gå i seng, når du havde lyst, vaske dig eller ikke vaske dig, arbejde eller drive, spise jordbær (hvis der voksede nogle på øen) eller lade sneglene spise dem. Men hvis der kom eet menneske til på øen, så måtte I straks til at opstille nogle regler for, hvilke

jordbær han måtte spise, hvilket brænde han måtte bruge, at han ikke vaskede sig i dit drikkevand (hvis han i det hele taget vaskede sig) eller råbte og skreg, når du ville sove o. s. v. Kom der to mennesker til på øen, måtte der flere regler, kom der 10 — en hel masse regler, og sådan fremdeles. I ville måske skrive dem op og udvælge nogle til at passe på, at de blev overholdt — en slags politi. Efterhånden som der kom flere mennesker på øen, måtte I have en hel lov. Men for at I kunne have det godt med hinanden på øen, måtte I ikke alene have en lov, men I måtte også overholde den allesammen og altid.

Sådan skal det også være i det lille samfund, I laver til sommer, og sådan er det i det store samfund, vi lever i til daglig. I sommerlejren får I ikke alene brug for alt det praktiske, I har lært, men det vil vise sig, om I har begrebet lidt af spejderloven.

God lejr!

(Fra et gammelt tropsblad.)

et ikke på tide at
fikse uniformen op.

KOMMUNELØB FOR 800 SPEJDERE I GENTOFTE

Sct. Georgs Gildet i Gentofte har arrangeret et kommuneløb for mere end 800 spejdere fra de 4 spejderkorps i Gentofte kommune.

Løbet, der har været under forberedelse i de sidste 6 måneder, er kommet i stand gennem et samarbejde mellem Sct. Georgs Gildet, spejderkorpsene og en række myndigheder og institutioner i Gentofte kommune. 119 patruljer deltog, og der var mange spændende opgaver bl. a. en vældig nødhjælpsopgave på Tuborgs Bryggerier, betjening af brandslukningsmateriel på brandstationen i samarbejde med civilforsvaret samt selvfølgelig en række spejdertekniske opgaver. Endvidere fik spejderne lejlighed til at tage Ordrupbanen i besiddelse for på idealtid at gennemkøre en enkelt omgang, og under hele løbet var der forøvrigt færdselskontrol, således at patruljernes færdselskultur talte med i det endelige resultat. Sct. Georgsløbet 1962 sluttede på Gentofte skole med en parade og uddeling af præmier til de fem bedste patruljer.

25-ARS JUBILÆUMSFEST I HOLSTEBRO

De glade blå i Holstebro har eksisteret i 25 år, og det blev fejret ved en vældig fest på Nørrelundsskolen. Der var mange gaver og telegrammer og et stort underholdningsprogram, som klappede fint — tilslutningen var stor, skønt man konkurrerede med intet mindre end radio og TV's U-landsshow.

SPEJDERBYLØB PÅ BORNHOLM

I Aakirkeby har 213 drenge- og pigespejdere deltaget i en spændende dyst, hvori også blåmejser og ulve deltog.

Løbet bød på mange spændende opgaver.

Der skulle bages pandekager i det fri — og de skulle vendes i luften. Morsesignaler blev afsendt på lange afstande, så de måtte aflæses pr. kikkert. En brand (i et stearinlys) skulle slukkes med en cykelpumpe. Der var førstehjælpsopgaver og besøg hos en åndemaner, der gav opgaver i spændende og uhyggelige omgivelser, stafetløb, tydning af runeskrift, splejsning og meget andet, — en fornøjelig oplevelse helt igennem.

Bedst placeret blev byerne:

Aakirkeby, hvor drengene vandt førstepladsen, og

Nexø, hvor pigespejderne fik både første- og andenpladsen.

U-LANDSHJÆLPEN

Alle aviser melder om stor spejderaktivitet på dette område. I Gentofte kommune vil spejderne hjælpe med at lave plakater, som skal hænges op alle vegne med opfordring til folk om at støtte u-landene. Plakaterne vil — inden de bliver hængt op — blive bedømt af en komité bestående af bl. a. direktør Hjort fra Den permanente Udstilling for dansk Kunsthåndværk og Kunstindustri.

I Brande har der været et stort gymnastikstævne, og i forbindelse hermed blev der arrangeret kaffehus i spejderhuset, som ligger lige over for Præstelundsskolen — gymnasterne benyttede sig flittigt af arrangementet, og det gav en pæn sum til U-landshjælpen.

I Æbeltoft har der været en storstilet pulterkammerrydning, og i mange byer landet over har spejderne deltaget aktivt i husindsamlinger.

SPEJDER-TELEGRAM

En spejder fra Aby-Hasle trop har opfundet et nyt konfirmationstelegram og dermed tjent 100 kr. til U-landshjælpen.

Penge-telegrammet

Et helt nyt telegram går ud til konfirmanderne i dette forår. Det er prydet med et vikingskib, beklædt med skjolde, og bag skjoldene er der lommer, i hvilke man kan putte 1- og 2-kroner til konfirmanden.

Lyder det ikke herligt! Og glæden får en tak til, når man erfarer, at dette telegram har indbragt sin skaber 100 kr., der gik lige lukt til U-landshjælpen.

Det var en spejder i Aby-Hasle trop, der fik ideen til det nye telegram, da de fire spejderkorps for nogle måneder siden opfordrede deres medlemmer til at påtage sig et eller andet job, som kunne indbringe en 5- eller 10-krone til U-landshjælpen.

De allerfleste spejdere tilbød venner og bekendte at vaske op, gøre have i stand, pudse messing-tøj eller gå byærinder. Men enkelte slog større brød op. Deriblandt telegram-skaberen, der meget beskedent holder sit navn tilbage for „Spejder-Tidende“. Han tegnede sit telegram, sendte det til Stenders Kunstforlag, fik det solgt og kunne

med stolthed skrive på den arbejdseddél, hans tropsfører havde stukket ham i hånden: „Idé til telegram — 100,00 kr.“

LOPPETORV

900 spejdere fra de fire spejderkorps har gennemtrawlet Gentofte kommune for at finde varer til et stort loppetorv, som skal afholdes i week-enden. Overskuddet går til U-landshjælpen, og spejdernes mål er 50.000 kr., som skal bruges til opførelse af to marokkanske skoler. Spejderne tog mod alt af værdi. 52 lastbiler var gratis stillet til rådighed af vognmænd i kommunen, og de hjembragte rariteter nok til at fylde et telt på 150 m², i en bunke på 3 meters højde.

I løbet af ugen vil Sct. Georgsgilderne i kommunen, Civilforsvarets kvindelige afdeling og Røde Kors sortere og stable varerne, som skal sælges på alle tiders loppetorv i week-end'en.

Sidste gang spejderne i Gentofte arrangerede loppetorv strømmede køberne til fra hele København. Der var ægte pariserstemning på torvet ved kroen over for Danmarks Akvarium, og resultatet var dengang 43.000 kr. til fordel for flygtningehjælpen.

Bladtrollden giver gode råd...

Vi mangler endnu nogle spørgeskemaer, skynd jer at få dem udfyldt og indsendt, for vi har opdaget, hvilke troppe det er, der har glemt det. Og tænk, hvis I skulle blive „hængt ud“ med navn og by og det hele i næste nummer!!!

☆

Hvis I har alle tiders lejroplevelse og gode historier efter den 25. juli — så prøv alligevel at indsende den til redaktøren — det kunne jo være, at det kunne nås 1. august.

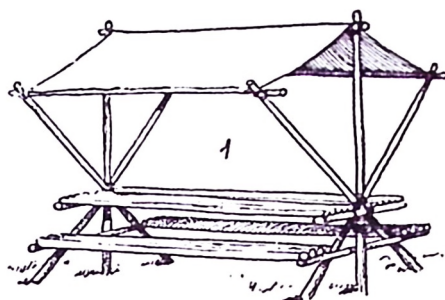
☆

Det forlyder fra pålidelig kilde, at det ville være en god idé, om man i sommer samlede og pressede små nette blomster til brug ved fremstilling af finere husflid!

Hvorfor, og til hvad, kan jeg ikke fortælle jer nu, men det forlyder altså, at det ville være klogt.

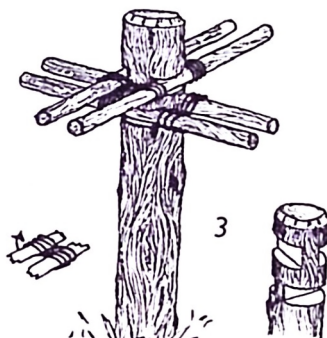
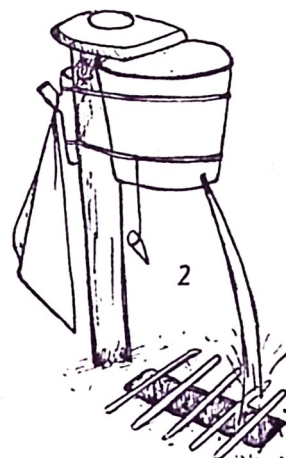
Til medlemmerne af ganske bestemte udvalg, afdelinger og førerkredse — om hvem vi gætter, at de modtager ikke så få breve i årets løb — breve, der også af og til er frakkerede med dronningemærker — siger bladtrollden med et ganske særligt glimt i øjet: *Se side 92!*

LEJRARBEJDER FRA ANDRE LANDE

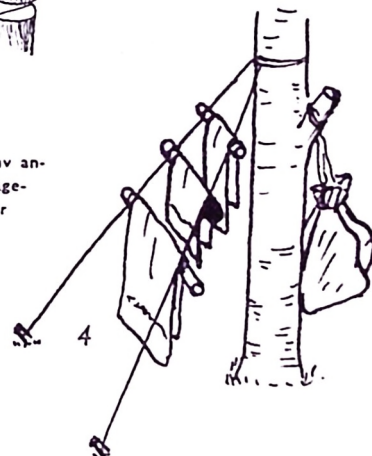

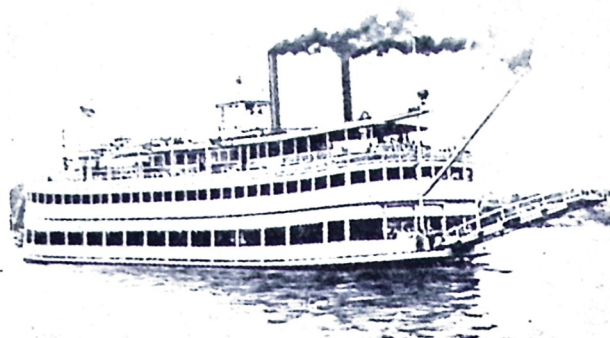
Spisebordet er fra Portugal (fig. 1).

Rindende vand til håndvask kan man få ved en anordning som vist på fig. 2; ideen er fransk. Det samme gælder fig. 3: Et solidt stativ til tunge ting som økser, spader, muggarter o. l.

Fra England kommer et tørrestativ anbragt ved et træ (fig. 4) og et bagagestativ til teltet (fig. 5). Den ting, der ligner en julegave og som er anbragt på stativet, er en sammenrullet og omhyggeligt i vandtæt betræk indpakket sovepose (i England regner det nemlig også tit i lejre). Læg mærke til, hvordan man har klareret sig uden tvege

Havfruer på Mississippi

*Amerikanske pigespejderses
strålende „sommerlejr“
på en gammel floddamper
på Mississippi*

Amerikanerne er opvokset med fortællinger om hjuldampere, som sejlede op og ned ad Mississippi-floden, da Amerika endnu var et ungt land. Denne form for befordring er højst umoderne, men endnu er der en gammel båd, der stadig sejler strækningen hver sommer, idet den langsomt bevæger sig op ad floden og gør holdt ved de kønne gamle havnebyer langs flodbredden.

Den 27. juni 1961 gik 485 amerikanske pigespejdere ombord på damperen og tog på en 5-dages tur fra Memphis, Tennessee ned til New Orleans, Louisiana. I New Orleans stod de af, og 490 andre pigespejdere tog turen tilbage.

Chancen som „Havfruer“ på Mississippi fik store spejdere, som var i besiddelse af en god portion dygtighed og evne til at arbejde sammen i grupper; men ingen havde forudset den overvældende interesse, som ideen frembragte. „Havfruerne“ kom fra 5 stater i Dixie-egnen og medbragte hver sin sovepose og luftmadras, — personligt udstyr, et vist kendskab til floden og de byer, man skulle besøge, spejderfærdigheder, samarbejdsvilje, fantasi og godt humør, og snart var damperen „Avalon“ på vej med den store „sommerlejr“ ombord.

Forestil jer i hundredevis af piger fordelt i troppe på ca. 32, „liggende i lejr“ på 2 dæk på denne floddamper, mens den sejlede ned ad den majestætiske Mississippi-flod. De sov i soveposerne på dækket. 2 måltider blev indtaget på dækket, mens man hver dag spiste et måltid i land.

På et afmærket stykke af dækket havde hver trop lige plads nok til at kunne brede soveposerne ud. Deres første arbejde, når de vågnede, var at rulle soveposerne sammen og stuve dem pænt tilside. Derpå ordnede de pladsen, så morgenmåltidet kunne indtages, og derefter blev dækspladsen brugt til forskellige trops- og gruppeaktiviteter.

Der blev arbejdet i forskellige interesse-grupper. Nogle skrev en skibsavis, der blev trykt i 3 numre, husflids-gruppen lavede ting af billige materialer. De piger, der var interesserede i sang, dramatik og dans, udarbejdede et festoptrin, der blev præsenteret den sidste aften. Der var

andre grupper, der arbejdede med maritime spørgsmål, personlig udvikling, kulturelle og sociale forhold, og der var også andre ting på programmet, f. eks. stjerneckiggeri, historiefortælling o. l. Med en diskussionsleder diskuteredes mange spørgsmål af vigtighed for unge piger. F. eks. problemer forbundet med den store frihed, de unge har i dag, og det ansvar, der er forbundet hermed.

Navigation og arbejdet med de store pramme optog i særlig grad alle ombordværende. I de stille stunder faldt pigerne fuldstændig for Mississippi-flodens charme, denne brede, stadig skiftende og evigt strømmende flod, der gav alle en følelse af tryghed, sindsro og tidløshed.

Hver dag stoppede man op ved en by, blev modtaget af pigespejderne på stedet — fik et måltid varm mad — (der var ikke mulighed for at lave mad ombord) — og gik på opdagelse i byen.

„Avelon“ gjorde holdt ved byer, hvis navne lyder historisk og har sydstatstradition ... Vicksburg — hvor pigerne besøgte Mississippis flodforsøgsstation og så et gammeldags drama på en gammel flod-teaterbåd ... Natchez — hvor et af højdepunkterne var besøget i historiske hjem ... Baton Rouge — med dens velkendte spadseretur fra kajen til Capitol ... og ved hver landgang venlig modtagelse og festlige programmer med spejderværtinderne ... og så endelig New Orleans — hvor de fik morgenmad på det gamle franske torv, en rundtur i byen og et særlig udenfor-sæsonen fastelavnsbal, sammen med de spejdere, der ventede på at gå ombord i „Avelon“ på turen op ad floden til Memphis.

„Avelon“-færden var et eventyr, som havde stor værdi for dem, der deltog, fordi vi sommetider bliver så opslugt af det daglige liv, at vi glemmer at leve. Det enkle daglige liv på „Avelon“, hvor man lærte at tilpasse sig og tage imod, vil sikkert være en inspiration og en hjælp for disse piger på deres videre sejlads gennem livet.

Margaret Dichtel

(Efter artikel i „Council Fire“, januar-marts 1962).

Som en hilsen fra Schweiz skal I her få to knob, som vi bruger meget.

Bardunstikket er godt, hvis man mangler en bardunstrammer, det være sig på et telt, ved bygning af bro, rejsning af flagstang o. l.

Da vi sjældent som her i Danmark kan ramme vore lejrarbejder ned i jorden, enten fordi klippegrunden er for hård eller vi har lejr i et hus, bygger vi de fleste af vore lejrarbejder som treben, eller af treben. Hvis man vil kunne flytte om med det, som man har lyst til, er det bedst forneden at sætte tre tværpinde på som vist her. Med nogle ekstra pinde mellem disse, eller et net af sejlgarn, får I en god hylde.

SCHWEIZISKE TREBENSKNOB

1. Tre, lige lange, lige pinde holdes tæt sammen. Ca. 20 cm fra den ene ende laves knobet.
2. Begynd som til en takling; der skal snos ovenfra og nedefter ca. seks gange, løkken X må være så lang, at den kan nå op til toppen af pindene.
3. Løkken X slås op om en af pindene. A trækkes til, så løkken trækkes sammen. Dermed er snoningerne på to steder bundet tæt sammen. B føres under, A over en stok til det tredje sted og her bindes et råbåndsknob. Så spredes pindene og du har en trefod, som kan holde godt og længe.

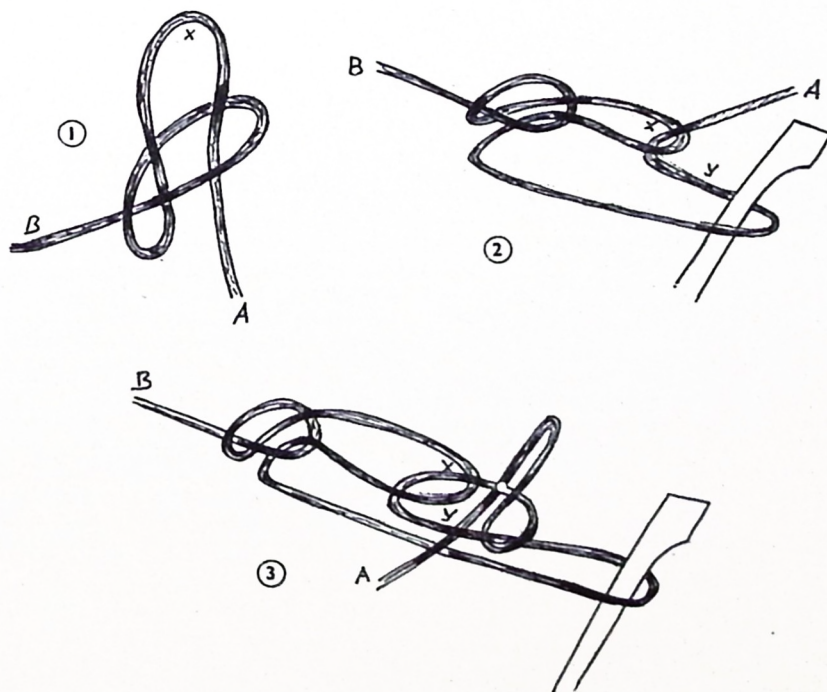
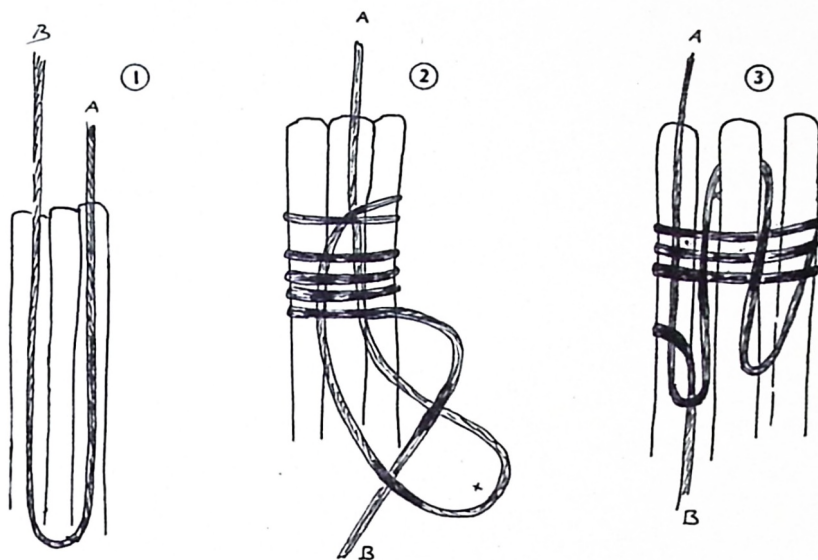
SCHWEIZISK BARDUNSTIK

1. Begynd med simpelt løbeknob. A = den frie ende af bardunen/tovet.
2. A føres rundt om plokken og dernæst igennem løkken X.
3. Med A laves et slippestik ved y.
4. Skal man stramme anderledes senere, løsnes det med A lavede slippestik, der strammes, og et nyt slippestik laves.

Ribel

Schweiziske stik og knob

En schweizisk spejder giver lejrtils

LANDVÆSEN

Bor du på en gård eller i nærheden af et landbrug, så har du lejlighed til at tage duelighedstegnet Landvæsen.

Kyllingeopdræt: For at få kendskab til kyllingeopdræt kan du enten prøve at få lov til at hjælpe på en „Kyllingefabrik“ — eller du kan måske selv komme til at passe et hold kyllinger. Kyllinger til slagtning kan man fodre op, hvilken tid på året man vil — men de kyllinger, man opdrætter med æglægning for øje, skal man helst have i marts, så de kan begynde at lægge æg i august, når ægprisen er høj.

Man bestiller sine kyllinger til en bestemt dato, og man kan få dem konssorterede. Kyllingerne bliver leveret daggamle. Til den fastsatte dato må man have det rum, kyllingerne skal være i, parat. Rummet skal være lunt, lyst, rent og tørt.

De helt små kyllinger skal have god, jævn varme. På gulvet må der være et tykt lag avner; det luner, og så længe det er tørt, kan kyllingerne holde sig rene og tørre. Hver uge gøres hele gulvet rent, og nye avner lægges ind. Der skal altid være frisk vand, og vandbeholderen skal gøres ren hver dag. Det første foder, kyllingerne må få, er havregryn, kærnemælkspulver og knust trækul for at holde maven i orden. Derefter kan de få „piller“, det er færdigblandet foderstof til kyllinger, og det indeholder alle de næringsstoffer, de har brug for.

Små kyllinger kræver megen pasning. Hvis de får det for koldt, „klumper“ de, d. v. s. de lægger sig ovenpå hinanden, og alle de underste bliver kvalt.

Varme, rigtigt foder, frisk vand og renlighed er en betingelse for, at kyllingerne kan trives og være raske. — Den største fare, der lurar, er den smitsomme sygdom Coxydiøse.

Hvis sygdommen viser sig, kan man få medicin, så de fleste af kyllingerne bliver raske igen, men der bliver ikke gode hons af dem senere. — Og har man haft Coxydiøse, kan man ikke have små kyllinger samme sted næste år.

Når kyllingerne er 2—3 mdr. gamle, og vejret er mildt, hen i maj måned, kan de komme ud om dagen, og så klarer de sig gerne godt.

Når hanekyllingerne begynder at gale — ca. 3. mdr. gamle — er det signal til, at de er så store, at man kan begynde at slagte dem, — så det kyllerlikt kan blive skæbnsvangert!

Når honekyllingerne er 5—6 mdr. gamle, begynder de at (gøre) lægge

æg. Så er det klogt at lukke dem inde i hønsehuset, og der kan man gøre pasningen så rationel, at man kun giver dem foder og vand to gange om dagen. Foder kan være korn, hønsefoder, gronkål, roer og syrnnet mælk. Desuden skal de have kalktilskud i form af knuste strandskaller.

De mørke dage forlænges ved, at man tænder elektrisk lys. Jo flere timer i døgnet honsene spiser og er aktive, jo flere æg lægger de.

Honsene sidder på „Rader“ om natten. Derunder kan der være ståltrådsnet, så godningen samles nederunder, og man nøjes med at muge ud 1—2 gange om året.

På gulvet skal der altid være et tykt lag avner, dyb stroelse, så der altid er tørt. Man kan have forskellige reder, hvor honsene kan lægge deres æg, men det letteste er eet ret stort aflukke, der vil honsene gerne ind og lægge deres æg. Æggene må samles ind flere gange om dagen — så de ikke bliver snavsede. Æg til salg må ikke vaskes, for så kan de ikke holde sig. Hvis man vasker æggene, fjerner man den yderste, beskyttende hinde, og så er det let for snavs og bakterier at trænge ind i den porøse æggeskal. Æggene må kun tørres med en tør klud. Er de lidt snavsede, må snavset slibes forsigtigt af. Det er fristende at vaske æggene, så de ser fine ud, men kvaliteten forringes så meget derved, at ægforretningerne for at komme det til livs fradrager mere for rengjorte æg end for snavsede æg. Notering og fradrag kommer i radio og avis hver uge, så der kan du følge med.

Af det affald, der bliver i husholdningen, vil hons gerne have kogte kartofler, gronkålsblade, salatblade o. l., men ellers er det bedst at give det spiselige affald til grisene. Det kan være kartoffelskræller, æbleskræller, fiskeaffald, kålblade, madrester og gammelt brød, — ting, der er nogen næring i, så grisene vil æde det. Man skal passe på, at der ikke kommer øl-kapsler, dåser, søm og glasskår imellem dette affald, for så er der fare på færde!

Malkning: Malkning af køer har alle dage hørt med til kvindernes arbejde, så det skal du også prøve. Du har valgt mellem at håndmalke eller maskinmalke, men så at sige alle køer er nu vant til at blive malket med maskine, og så finder de sig ikke i, at man vil prøve med håndkraft, så vil de ikke „lægge mælken ned“, som man siger. Altså må du gøre dig gode venner med manden på gården eller med fodermesteren, så du ser, hvordan man malker med maskine. Aller-

først skal yveret tørres af, så bliver maskinen sat på koen. Du kan få at vide, hvor mange minutter maskinen skal sidde på den ko, se hvordan den bliver taget af og skiftet. Så kan det være, du selv får lov at prøve. Der, hvor man malker koerne efter, kan du sikkert få lov at prøve at malke på gammeldags maner. Du sætter dig på malkestolen, lægger hovedet ind imod koens side og malker det sidste af! Malkning på maskine er let, men malkningen er ikke slut, for maskinen er gjort ren og parat til næste malkning, så det må du også prøve. Hvis maskinen ikke er ren, bliver mælken dårlig, og mejeriet trækker fra i betalingen.

Traktorkørsel: Hestens tid er næsten forbi — og i mange egne ser man dem slet ikke. Traktoren har vundet terrain — og et punkt i duelighedstegnet er at kunne køre traktor. Du må ikke sætte dig op på en traktor uden at have fået en grundig instruktion i, hvordan du starter, skifter gear, regulerer hastighed, kobler til og kobler ud, bremser traktoren og standser motoren.

Hvis du er under 16 år, må du kun køre på marken, og der skal være en voksen tilstede. Er du 16 år, kan du få kørekort til traktor, og så må du også køre på offentlig vej.

Kornhost: Du skal naturligvis også være med i kornhosten. Endnu er det kun en lille del af Danmarks korn, der høstes med mejetærsker, og så længe selvbinderen går, skal negene stilles sammen. Du tager to neg, stiller dem på roden skråt imod hinanden, tager to andre neg, stiller dem skråt imod hinanden, skråt imod de to første, — og de to sidste neg sættes skråt imod hinanden på den anden side af de to første. Sammenstillingen af kornet varierer sikkert fra egn til egn, men det, man vil opnå, er, at der kan komme luft til kornet, så det kan tørre, at regn og dug kan løbe af det, og at det kan blive stående, selv om det blæser kraftigt. Navnet på sammenstillingen er sikkert også forskellig fra egn til egn, — her kalder vi disse 6 neg en „skok“. Skokkene sættes i række — og de skulle gerne være lige.

Når kornet er tørt, skal det køres ind, — og skal du læsse, må du have fat på en fork og lange negene op på vognen, men det er strengt arbejde, så måske skulle du hellere lægge læs på. Du begynder at lægge neg i alle 4 hjørner, hjørnerne skal altid være højest. Roden skal hele tiden vende

udad. Så fylder du op på alle fire sider og lader disse neg gå indover toppen på hjørnenegene, så de holder på dem. Sådan fortsætter du, til læsset er passende højt. Det må ikke være højere, end at det kan køres hjem uden at vælte — og ikke højere end ladeporten, hvor det skal ind!

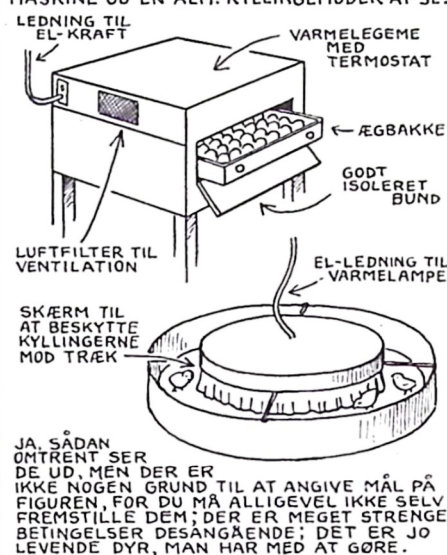
Tærskning: Meget af kornet bliver lagt i laden og tærsket senere på vinteren, men noget bliver tærskt straks, det er kort ind. Du skal også hjælpe ved tærskning. Du skal ikke lægge i tærskværket, det skal der en voksen til. Du skal vide, hvordan maskinen arbejder, og du skal være klar over, hvor den rem er, der driver tærskværket, den skal du ikke komme i nærheden af. Du kan forke neg på bordet. Negene skal i maskinen med kornet først, så ov dig i, at få vendt negene, så de kommer til at ligge rigtigt. Du kan også flytte den bunke avner, der kommer ud af tærskværket, eller du kan tage halm fra; det er lettest, hvis der er en halmpræsser, så halmen kommer i knipper.

Arbejdet i roerne: I maj måned er der et arbejde, der kræver alle mand af hus. Det er endnu et „håndarbejde“ — det er lugning og udynding af roer. Man prøver at lave maskiner, der kan så roerne, så der ikke skal ret megen udynding til, — og man prøver at opfinde maskiner, der kan tynde og luge, men det ligger endnu lidt ude i fremtiden. Du kan sikkert let få roearbejde — og du kan få akkord i dem, d. v. s. at du får betaling for de favne du tynder og luger. En favn er to meter. Du griber en rohakke og går i gang. Afstanden mellem roeplanterne er afhængig af, hvilken roesort det er, så det må du få at vide på stedet. Afstanden mellem planterne skal være ensartet hele rækken igennem. Man skal lade nogle af de største og bedste stå, og man må være varsom med ikke at beskadige disse planter med hakken.

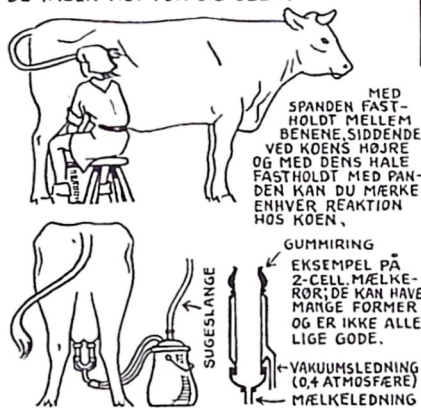
Planter og ukrudt ind imellem skal hakkes godt i bund, så de ikke kommer igen for hurtigt. Før og efter hakningen bliver roerne rensed med maskine — men to gange skal der hakkes. Første gang skal der tyndes og luges, og anden gang skal der luges; samtidig ser man efter, om der skulle stå mere end én plante hvert sted. Den, der har hakket et stykke første gang, får det samme stykke anden gang. Er arbejdet gjort godt første gang, skal man have fornøjelsen ved at komme let over

LANDVÆSEN

SÅ MÅ DU VEL HELLERE FÅ BÅDE EN RUGE-MASKINE OG EN ALM. KYLLINGEMODER AT SE:

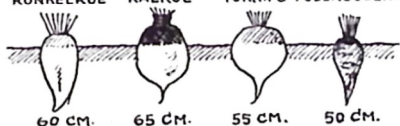

LIGE ET PAR SITUATIONER AF MALKNING; DE TALER VIST FOR SIG SELV?

-OG SÅ KRÆVES DER PINLIG RENLIGHED OG IKKE MINDST VED MASKINMALKNING!

MEST FORDELAGTIGE PLANTEAFSTAND FOR RUNKELROE KÅLROE TURNIPS FODERGULEROD

2. hakning, — men har man sjusket første gang, kan man godt komme til at svede næste gang!

Der skal arbejdes, hvis du vil tage dette duelighedstegn — og det kan give vabler i hænderne og ondt i ryggen, men sikkert er det en god opgave for en rask og sund spejder, der kan lide at bestille noget. Det er nok

JA, DET ER JO NÆRMEST EN FORNÆRMELSE, FOR DU KENDER SELV FØLGELIG FJERKRÆET.

DANSKE LANDHØNS GRÅBENET GOD ÆGGIVER, FRA CA. 1870 RENTRACET,

BRUNE ITALIENERE GULBENET FORTRINLIG ÆGGIVER; DÅRLIG RUGER,

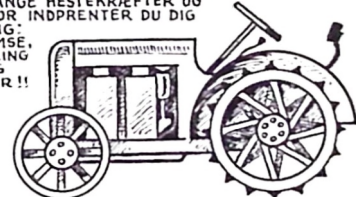
RHODE ISLANDS LIGE RYG, MEGET KRAFTIGT SLAGTEFJERKRÆ OG ÆGGIVER, STOR BRUNE ÆG,

WYANDOTTER VELEGNET TIL BÅDE SLAGTNING OG TIL ÆG-LÆGNING, GULLIGE ÆG.

DU BØR KENDE SALGSBETEGNELSERNE

EN TRAKTOR KØRER DU JO NOK IKKE UDEN DU HAR FÅET GRUNDIG INSTRUKTION, MEN HUSK ALLIGEVEL DE MANGE HESTEKRÆFTER OG DERFOR INDPRENTER DU DIG 3 TING: BREMSE, KOBLING OG GEAR!!

HER TAGER VI KUN ET BILLEDE MED, FOR AT DU IKKE SKAL TAGE FEJL AF DEN - OG FÆKS, EN KNALLERT.

ANTALLET AF NEG I EN "SKOK" VARIERER NOGET EFTER JORDENS BØRNITET, STEDETS TRADITION, MEN MEST EFTER KORNSORTEN, STRÅETS LÆNGDE M.M. MINDSTEMÅLET MÅ VÆRE OMTRENT:

KORTSTRÆT

BYG: 6 NEG, MED KRAFTIGE STRÅ EL. SVAGE STRÅ RUG/HVEDE: 10-20 NEG.

ikke mange pct. af Danmarks glade blå, der har deres hjem på landet og vokser op i dette arbejde, men alle I andre, der har lyst og lejlighed til at tage dette mærke, I vil i tilgift få forståelse af det arbejde, der skal gøres på landet — og indblik i, hvordan livet leves herude — og det er også v rdfult!

Lis Bak

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af mange glade bladlus

Har du en rigtig god kammerat?

Så husk: et kammeratskab har det lige som en gammeldags kakkelovn. Så længe man fyrer på, brænder den lystigt, men så snart man holder op, giver den mindre og mindre varme, for til sidst at gå ud.

Lad os da fyre så stærkt på kakkelovnen, at andre ikke kan undgå at mærke varmen.

☆ ☆ ☆

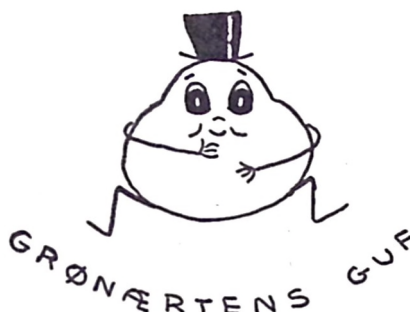
Inden du farer op over en andens fejl, så tæl først 10 af dine egne.

☆ ☆ ☆

Den dumme er altid mere sikker på at have ret end den kloge.

☆ ☆ ☆

Man får ikke sit eget lys til at skinne klarere ved at slukke andres.

OST PÅ PIND

Skær jer en lang pind og sæt en god humpel ost omviklet med bacon ind over spidsen. Guffet ristes over bål.

☆ ☆ ☆

St. Hans Aften Salat

Hvis I St. Hans aften skal servere kylling, grillstegte pølser eller „Hamburgers“ (sidstnævnte hedder på almindelig dansk simpelthen *Hakkebøf* og steges i folie eller direkte på grill) så er der her en frisk salat, som I sikkert kan lide.

Salat: 1 salathovede, 2 bananer, 2 tomater, 1 appelsin eller grapefrugt, lidt rå blomkål (ca. ¼ hovede). Til dressing (marinade) bruges ca. ½ dl fløde, 3 spiseskefulde appelsinsaft, 1 teskefuld honning (eller sukker).

Tomaterne skæres i tynde skiver, bananerne i lidt tykkere skiver, blomkål og appelsin (grape) i småstykker.

Den grønne salat skæres i strimler. Det hele blandes godt – men forsigtigt.

Dressing: Fløden tilsættes appelsinsaft og smages til med honning eller sukker, det hele hældes over salaten,

der helst skal stå kold til den skal serveres.

☆ ☆ ☆

Pas på, der ikke er bladlus i salaten!

☆ ☆ ☆

TÆNDERNE

Vi kan vist ikke gentage for ofte, hvor vigtigt det er, at du plejer dine tænder ordentligt. – Du, der har så gode muligheder – børst dem mindst to gange om dagen, når du står op, og når du går i seng, og helst også efter hvert måltid. Børst både på ydersiden og indersiden, med en god tandbørste. Få tænderne set efter 2 gange om året hos din tandlæge.

Slet så let går det ikke for spejderen i vildmarken – skal de skaffe sig en ny tandbørste, må de klare sig med en „tør pind“, som knuses i den ene ende, og den bruger de så som erstatning! Prøv selv, og fryd dig så næste gang over din egen gode tandbørste.

En buskmand laver en tandbørste ved at knuse enden af en tør pind.

(Tegning af Baden-Powell)

Har du husket at se efter, om okserne er slebet?
Om hoveder på okser og muggerter sidder godt fast?
Om barduner og strammere på teltet er i orden?
Om bændlerne er syet fast?
Om spader og kokkenknive er skarpe?
Ellers er der lige tid til at få det i orden nu!

☆ ☆ ☆

Har I et godt råb til sommerens lejrbaal?

Spejderråb:

EJ I ITA KI
EJ EJ DJIP
SPEJDERE, SPEJDERE
RIP RIP RIP

Og her er et, der kommer fra Luxembourg.

∴ Hu-ha hu-a-ha ∴

∴ Ha-tji-tji ∴

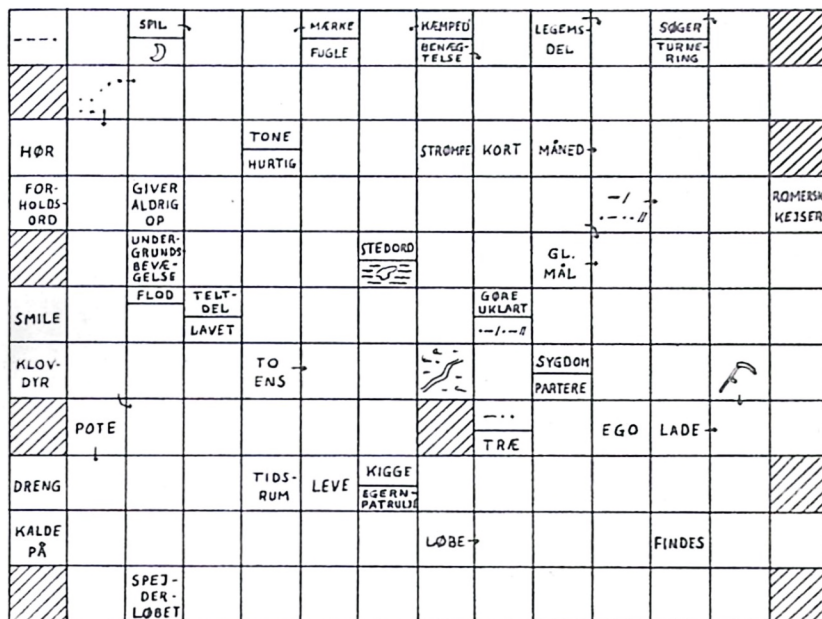
Hu-a hu-a hua

Ha... (trækkes langt ud)

☆ ☆ ☆

MANGLER I EN SKETCH
TIL LEJRBÅLS-
UNDERHOLDNINGEN?

Friluftsrådet har udgivet en bog med 5 „Skovsvinespil“, de er spejderprægede, og nogle af dem er vældig sjove og gode til underholdning ved lejrbaal eller forældresammenkomster. Desværre er spillene for lange til at bringe her i bladet, men hæftet kan rekvireres på korpskontoret, Lundsgade 6, Kbh. Ø.

SPEJDERKRYDS

Løsninger indsendes til redaktionen inden 15. august.

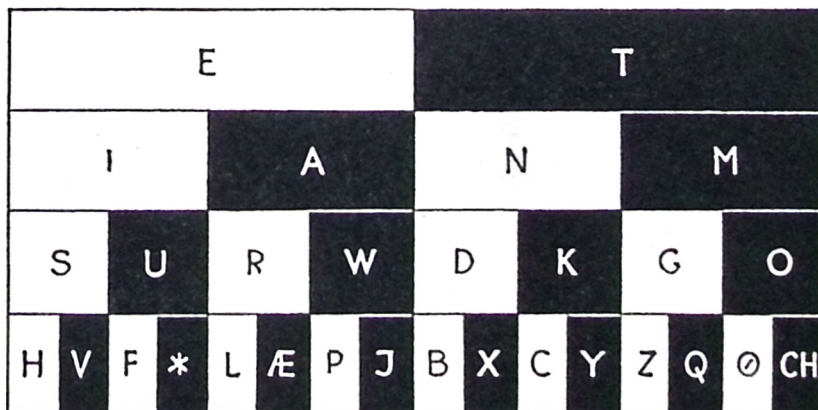
Kuerten mærkes, „Spejderkryds“, og der trækkes som sædvanlig lod blandt de rigtige løsninger.

Vinderen vil få tilsendt en bogpræmie.

Løsning på

aprilkrydsen:

ARKIL DUER
FULE TELT
TOSSE D A
HASTE BAL
F K A N U E
RO VASKEN
OMME GISNE
MØ ELEVEN
S ANER RAV
ELG R Ø I

Her er en fiks morse-tavle, som du kan lære morsealfabetet hurtigt og rigtigt efter. Den egner sig glimrende til at hænge op i tropslokalet. Systemet er så enkelt: Hvidt felt er prik, og sort felt er streg. Skal du f. eks. finde, hvad J er, begynder du øverst oppe og går nedover, så får du 1 hvidt felt og 3 sorte, altså 1 prik og 3 streger. Skal du finde K, begynder du ligeledes foroven og går nedover og stopper ved K, altså streg, prik, streg.

Frimærkeindsamlingen går til arbejdet blandt flygtningebørn

Frimærkeindsamlingen går fra korpsets fødselsdag til Sct. Georgsdag

Sidste indsamling, der sluttede Sct. Georgsdag, indbragte ialt 23,42 kg afklippede frimærker og 1.071 stk. dronningemærker.

Her er de bedste resultater:

Sct. Georgstroppen	6,35 kg	frimærker
8. Odense	3,60 -	—
1. Højbjerg	2,90 -	—
5. København	2,10 -	—
Lemvig flok	2,05 -	—
1. Odense	1,27 -	—
Kontaktfamilien	1,05 -	—

Tak skal I have allesammen — og så fortsætter

vi. Næste portion indsendes inden den 10. oktober. Det bliver spændende at se, hvem der opnår de 10 kg på et år. Sct. Georgstroppen ser ud til at være godt på vej.

Dronningefrimærkerne

Indsamlingen og kapløbet om de 500, der har stået på siden Sct. Georgsdag 1961, blev som bekendt vundet af *Korinth flok*, der har samlet 585 dronningemærker.

Der indkom i dette år 1368 dronningemærker.

Siden sidste opgørelse (i januar-bladet 1962) er stillingen således mellem de bedste indsendere:

Korinth flok 585,
Sct. Georgstroppen 373,
Kontaktafdelingen 277,
Korpskontoret i Odense 101.

Fra mange andre har vi modtaget dronningemærker i større og mindre antal, og det er vi meget glade for og siger tak for — og så går vi videre, for der er stadig brug for pengene til arbejdet blandt flygtningebørn.

Husk at indsende mærkerne til korpskontoret i København inden 10. oktober — og dronningemærkerne for sig.

Husk at sætte dronningemærker på jeres breve, ellers bliver der ingen mærker at samle.

Red.

Vi kan hjælpe arbejdet blandt flygtningebørn blot ved at samle, klippe og indsende brugte frimærker.

Særlig værdifulde er dronningemærkerne.

Så let er det!

Er du og din patrulje og din trop med i denne good turn?

Ellers gå igang.

Nu...!

GOD SPEJDERHJÆLP

— og mindre god

Pling... det ringer på døren. Vi står lige og skal i byen. I døren står en spejder. Er der noget, jeg kan hjælpe med? — Hjælp med? det ved jeg sandelig ikke... Jeg tænker ihærdigt, men jeg har ikke rigtig tid til at sætte hende i gang med noget nu.

Hvad kan du lave? spørger jeg. Skal De have hentet noget i byen? spørger hun. Nej, tak, det skal jeg ikke — men — jeg ser på mit ur, jeg har faktisk ikke tid nu.

Du kan komme igen i morgen, siger jeg, så skal jeg finde på noget.

Javel, siger hun skuffet — undskyld.

Jeg står lidt, da hun er gået. Det var en skam, bare jeg havde vidst, at hun kom, eller lidt om, hvad hun kunne lave. — Jeg skynder mig af sted, der hvor jeg skal hen. Næste dag har jeg haft tid til at finde et job til hende — noget gammelt kobbortøj, der faktisk trænger gevaldigt til at blive pudset, og nogle andre pillerier.

Men næste dag kommer hun bare ikke!

Sådan er det måske gået den samme spejder alle de steder, hun har ringet på, og til sin forer siger hun den dag, der skal afregnes:

Jeg prøvede så mange steder, men der var ingen, der havde brug for min hjælp!

Men der er noget galt.

Spejderhjælpen skal nemlig forberedes ordentligt.

Det dur ikke, at de enkelte spejdere bare styrter rundt tilfældige steder og ringer på hos folk, der måske lige står og laver mad eller har gæster, ser fjernsyn, eller hvad man nu ikke kan lide at blive forstyrret i.

Få et par faste aftaler i god tid.

Få dig et godt job et sted, hvor du bliver godt modtaget. Sørg for, at dine forældre ved, hvor du er, og hvornår du kommer hjem.

Få ordentlig besked om:

Hvad arbejdet består i.

Hvordan det skal udføres.

Hvor længe du skal arbejde,

og hvad arbejdsgiveren vil betale for at få udført arbejdet.

Hvis dine forældre ikke kan lide, at du skal gå ud til fremmede mennesker og jobbe, var det måske en idé, om I i patruljen „byttede forældre“, d. v. s. hvis I kunne blive enige med alle patruljens forældre om at „bytte børn“, så kunne I hjælpe i en patruljekammerats hjem et par eftermiddage eller en søndag.

I kunne indlede spejderhjælpsugen med en sammenkomst for patruljens spejdere og deres forældre og evt. andre interesserede pårørende, hvor I planlægger ugens forløb og får besked om de forskellige jobs.

Lav en hyggelig aften i lokalet, hvor I fortæller om Spejderhjælpen. Servér en forfriskning eller bed forældrene selv tage brød med. Det er jo ikke meningen, at det er forældrene, der skal punge ud med 5 kroner, men hvis de foretrækker at være jeres arbejdsgivere selv, frem for at sende jer ud til fremmede, så skal de også have valuta for deres penge, d. v. s., at I må yde en ordentlig arbejdsind-

sats for pengene. Jeg tror ikke det er svært at finde et job, for alle mennesker har et eller andet, de gerne vil have gjort, men som de måske ikke har kunnet afse tid til.

Det, det gælder om, er at være i god tid, at tænke sig om — kort sagt at vise interesse for Spejderhjælpen, så skal du se, så bliver de andre også interesserede. *Kat.*

Radioudsendelse for spejdere 2. juni

Lordag den 2. juni bliver der i eftermiddagsprogrammet for piger og drenge en spændende udsendelse specielt tilrettelagt for medlemmer af de 4 spejderkorps, FDF og DUI.

Udsendelsen bliver en slags terrænløb gennem hele landet med spændende opgaver for korpsenes medlemmer.

Måske er netop din by med i legen.

Kom og vær med, kom og lyt.

POSTBOX

Jeg har til postboxen et utal af små amerikanske spejdere på 10–11 år, desuden 2 pigespejdere på 11–12 år fra Skotland, en 14-årig belgier, to tyske pigespejdere på 12 og 14 år og endelig en 20-årig seniorspejder (sospejder) fra Canada.

Når I modtager dette blad, er de nævnte adresser måske allerede givet bort, men så sender vi blot jeres ønsker til det pågældende land.

Det tager lidt mere tid, men nogle lande er flinke til at svare hurtigt. De flinkeste lande er i øjeblikket Brazilien og Mexico, Italien, Australien og Sydamerika. Jeg har igen prøvet at komme i kontakt med Grønland, nu må vi se, hvad der sker.

Fromse

BP = Bladpatrulje

VI HAR EN VENSKABSPATRULJE!

„Rævene“ fra Vejle fortæller om, hvordan de i en af jubilæumslejrene blev gode venner med „Droslerne“ fra Kolding.

„Vi skar hul i tropshegnet og hjalp hinanden med alt muligt — var fælles om alt.“

Da vi kom hjem holdt vores patr.ass. „Fido“ forbindelsen med patr.ass. „Baby“ i Droslerne ved lige, og resultatet var, at da „Fido“ og „Baby“ blev patr.førere, fandt de ud af, at vi alle skulle ha' fornøjelse af det. Vore patruljer begyndte at skrive til hinanden og i maj, sidste år, mødte 11 „Drosler“ i Vejle og tog på week-end i „Hyttten“ med 11 „Ræve“. Pladsen var kneben (9 køjer, men heldigvis 25 madrasser), men det var eddersjovt, sikke vi blev rystet sammen.

Vi fortsatte med at skrive til hinanden, og i marts måned var vi så i Kolding hos „Droslerne“. Vi tilbragte aftenen i tropslokalet og sov hjemme hos hinanden. Søndag formiddag var vi på tropstur med dem. Vi tog ud til „Baby“ og lavede mad over bål på en mark. Først sent på eftermiddagen tog vi trætte og snavsede hjem. Hvor var det en skøn week-end.

Nu har vi planer om at lave en lignende lørdag-søndag i Vejle i maj og en tur til „Hyttten“ i august.

I sommerferien skal vi i divisionslejr på Als, vi er i samme division, og hvor vi dog glæder os, det bliver pragtfuldt. Nu håber vi bare, at vi kommer til at ligge „telt om telt“. Mange hilsener.

„Rævene“, I Vejle, Olaf Ryes division

Hvem sender mig den bedste, morsomste og mest spændende beretning om en dag i sommerlejren?

Helst inden den 20. juli.

Red.

Dette får mig til at tænke på...

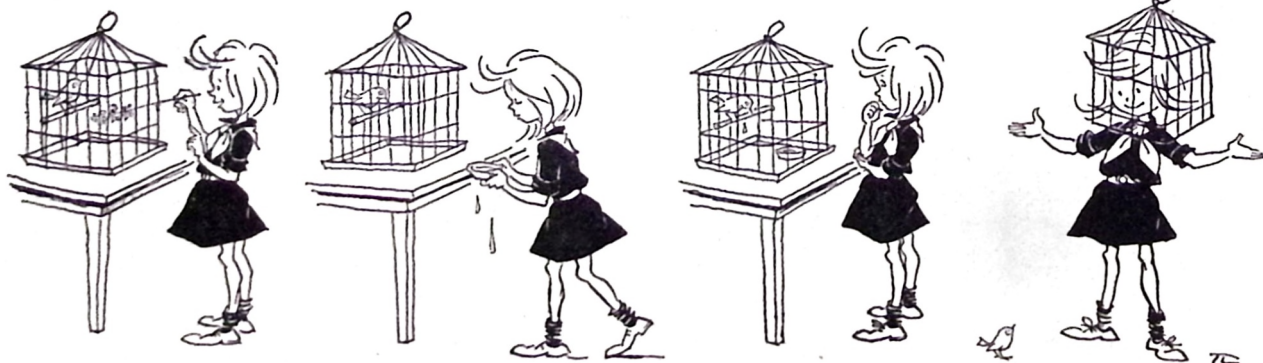
dem, der ikke ser, at der foregår en masse omkring dem, dem, der tror, at de ikke oplever noget, andre gerne ville høre om,

dem, der har været til fester, turneringer, jubilæer og lejre, men ikke drømmer om at fortælle „Pigespejderne“ derom.

VÅGN OP AF DIN SLUMMER!

Bliv BP for Pigespejderne!

Tegneren Thora Trilles Tinka-Tegneserie

Se selv — det er slet ikke så slemt!

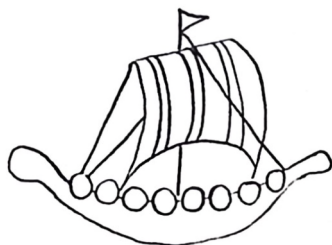
KLØVERARBEJDET

De mennesker, der lever dette liv, når det er bedst, er ikke dem, som altid ser sig om efter hvile. Det er dem, som har fornemmet livets store syn og plan, og som i deres hjerter har sagt: Med Guds hjælp kan jeg.

Sct. Georgstroppens

VIKINGETOGET

i sommerlejren, august 1961

Jeg lader tankerne gå tilbage og mindes en dejlig sommerlejr. —

I det følgende vil jeg gerne forsøge at fortælle jer lidt om vores „Vikingetogt“, med andre ord, om en turnering troppens spejdere imellem.

I ved sikkert, at når vi brevspejdere skal tage prøver, duelighedstegn o. s. v., så foregår det pr. brev, kun een gang om året har vi lejlighed til i praksis at vise, hvad vi du'r til, nemlig i sommerlejren, den dag ser vi hen til med stor forventning. Denne gang var lejren „bygget“ over vikingetiden. Vi blev allerede første aften inddelt i tre patruljer, som fik navnene „Skjoldungerne“, „Jomsvikingerne“ og „Trelleborg“.

Endelig oprandt den forventningsfulde dag, solen skinnede fra en skyfri himmel, vejret var det bedst tænkelige. Vi blev sammenkaldt til „tinge“, der var noget meget vigtigt at berette. Jætterne havde i nattens mulm og mørke fravristet Thor sin hammer (mjølner), og da Thor som bekendt meget nødig kunne undvære denne, skulle vi hjælpe ham med igen at få trukket hammeren frem i lyset.

Vi fik udleveret en kuvert, der indeholdt et „puslespil“, vi fik det sat sammen, og ved at tyde runerne derpå, fandt vi ud af, hvilken vej vi skulle gå. Vi var ikke gået ret langt, før vi stødte på den første forhindring, den meget frygtede Fenrisulv. Med megen møje og besvær fik vi den da bastet og bundet, og togtet gik videre over stok og sten i ordets sande betydning.

Vi nåede frem til det, vi kalder en „død“ post, her lå der signalflag. Vi afsendte først en melding og modtog en igen, og denne indeholdt besked om, hvor vi kunne finde et kompas, som vi skulle bruge til at finde vej videre frem. Vi drog videre, og inden længe var vi ved næste post, her skulle vi tænde bål, og her holdt vi også et lille rast og fik pustet ud. Til vores store overraskelse fik vi noget at styrke os på, et stort glas dejlig mjød, så nu kunne vi drage friske afsted igen på sidste etape af togtet.

Ved næste forhindring havde jætterne igen været på spil. De havde fuldkommen odelagt, ja, slået et „kompas“ i små bitte stykker, så det var ubrugeligt. Vi måtte se at få det sat sammen, så godt vi nu kunne. Endvidere skulle vi på vores vej til næste post finde „wood-craft“, bl. a. lægeurter, af hvilke der skulle koges urtethe.

Pludselig dukkede der frem fra krattet en fæl jættekvinde. Nå, tænkte vi, hun er vist ikke så let at slippe forbi. Hun havde da også den fæle bagtanke at få os alle til at sove ved at få os til at indånde forskellige stærke drikke, men vi var jo da gæve vikinger, så der skulle mere til at slå os ud, og vi nåede da omsider frem til hulen, hvor jætterne havde gemt Thors hammer.

Nu var der blot tilbage at få lokket hammeren fra jætterne. De stillede dog kun een betingelse, men den var ingenlunde let. Vi skulle digte et kvad om togtet.

Om aftenen ved lejrålet fik Thor overrakt sin hammer, ja, han fik endda overrakt hele tre, så nu havde han igen kraft og styrke til at forsvare sig imod jætterne.

Til det sejrende hold var der som belønning udsat et vikingeskib til hver i form af en banan.

En dejlig dag var til ende. — — —

Tak til Sct. Georgstroppen for det fine frimærkeresultat.

Red.

Fortsat fortælling af Kat.

Hos hesten.

Det var en travl morgen for dem alle.

Vibe havde brugt megen tid med at prøve at bygge en pyramide efter Dortes anvisning. Hun havde nu ikke tænkt sig, at det var så svært at tænde bål, men til sidst og ved fælles hjælp fik de da ild i pyramiden. Der gik nogle nervepirrende minutter, så gik det hele ud igen, og det hjalp slet ikke, at Vibe havde skyndt sig at kaste en masse brænde ovenpå. Sisse havde i forbifarten ladet et par ord falde om, at Baden Powell havde sagt, at det ikke var mængden, der gjorde det. Det forstod Vibe ikke, men hun forstod, hvad Dorte mente, da hun sagde: Der er ikke andet at gøre, end at begynde forfra. Og det havde hun så gjort flere gange. — Nu stod hun stolt og betragtede sit flammehav og fodrede det med alt det brænde, de andre kunne overkomme at slæbe sammen til hende.

Nu kan du godt gå lidt fra det, vi skal nok holde øje med det, sagde Dorte, så du kan få hentet din rygsæk og sovepose herop. Vibe forlod kun modvilligt sit bål, men kom pludselig igen i tanker om morgens oplevelser på gården, og nysgerrigheden efter at se, om Poul stadig var der, fik hende til at sætte farten op. Tag lige spanden med, råbte Dorte, men ingen numre! Hent vand i køkkenet! Vibe greb spanden og var glad for lejligheden til at have et ærinde. Hun løb hurtigt ned ad bakken.

Der holdt en bil på gårdspladsen, der var nok gæster, tænkte hun. Hun bankede på køkkendøren, og da der ikke var nogen, der svarede, listede hun ind. Der var ikke en kat derinde — det var en lettelse, og alligevel var hun skuffet. Hun postede vand i spanden. Hun kunne høre stemmer inde ved siden af — men hun kunne ikke høre, hvad de sagde. Hvor mon Poul var henne?

Hun gik op for at finde sine sager på loftet, men idet hun stod på stigen, var der pludselig én, der piftede. Hun lyttede, så gik hun ned igen og ind i hestestalden, hvorfra piftet var kommet. Der stod et dejligt føl, det sprang sky til side, da hun nærmede sig båsen. Så fik hun øje på Poul, han sad oppe på stolpen mellem de to store heste. Er du

alene? spurgte han. Ja, det er jeg, hvorfor det? Fordi det ikke kommer de andre ved.

Er du feriebarn her? spurgte Vibe.

Nej, vel er jeg ej. Men de nappede mig, da jeg prøvede at stikke af ud af vinduet med en pølse. Lars slog en klo i mig og stak mig en ordentlig en på kassen, jeg kan næsten mærke det endnu.

Slog han dig? spurgte Vibe. Det var ikke mig, der sladrede, det tror du måske?

Nej, han fik øje på mig henne fra kostalden, han har nogle ordentlige jernnæver ham Lars, han tog mig i nakken, skal jeg vise dig hvordan?

Nej, tak, Vibe trak sig hurtigt tilbage, hun havde ikke spor lyst til at være proveklud.

Men hvordan kom du så ind at sidde ved bordet, og hvorfor sagde de, at du var deres feriebarn? Vibe forstod stadig ikke så meget af det hele.

Det var Hans, der kom til, og han sagde, at jeg var efterlyst i radioen, og om det ikke var mig, der var stukket af fra et drengehjem. Men han er god nok ham Hans, for så tog de mig ind i stuen og snakkede med mig, og jeg fortalte dem alting.

Alting, hvaffernoget? spurgte Vibe.

Det med, at jeg var stukket af, fordi de var nogle værre bisser på det hjem, drengene altså, og også en af lærerne, og at jeg havde været væk i tre nætter og dage, fordi jeg ville finde min faster som boede i Jylland.

Hvorfor er du ikke hjemme hos din far og mor? spurgte Vibe, der nu ville have ordentlig besked.

Fordi, jeg er under borneværnet og er blevet sendt hjemmefra.

Har du da ingen far eller mor, spurgte Vibe, der ikke rigtig vidste, hvad det med borneværnet betød. Min far bor ikke hjemme, sagde Poul og kravlede pludselig ned på ryggen af hesten, så han kom til at vende ryggen til Vibe. Han bor sammen med en dame. Min mor er helt kuldret, hun har dårlige nerver, hun skældte altid ud på mig, ligesom om det var min skyld, at far var gået hjemmefra. Jeg ville gerne besøge min far, men det måtte jeg ikke, og så begyndte jeg at stikke af hjemmefra.

Hvor boede du så, når du ikke var hos din mor?

Jeg boede hos min far i begyndelsen og senere i sommerhuse. Jeg traf nogle fyre, vi var tit ude sammen, vi boede i folks sommerhuse.

Jamen, var de da ikke låsede, og hvor fik I mad fra? — Sommerhuse er lette at bryde ind i, og som regel er der nogle dåser med mad, man kan få fat i.

Vibe stod og så betuttet på ham. Poul var altså sådan en fra en drengebande, som hun havde hørt om. Jamen, hvad sagde din mor? Vidste hun ikke noget?

Min mor havde truet min far med at melde det til politiet, hvis han lod mig bo hos ham, og så blev den dame, han boede sammen med, bange, hun ville ikke rodes ind i noget, sagde hun. Da jeg blev ved med at komme, sendte de mig af sted og ville ikke lade mig blive. Min mor kloede mig hver gang, jeg kom hjem efter at have været rendt hjemmefra — til sidst blev jeg sendt på et drengehjem, det var efter, at vi blev nappet af politiet i et sommerhus. En af de store drenge havde også hugget en bil, og så kom politiet på sporet, men jeg er ligeglad, hvad der sker, jeg vil ikke tilbage til det drengehjem igen, for det var nogle værre banditter nogle af de drenge.

Men hvad nu? spurgte Vibe, har Hans og Karen ringet til hjemmet eller sagt det til politiet?

Det har de nok, for jeg var jo efterlyst. Men de er gode nok, de gav mig mad, og sagde, at de ville prøve at hjælpe mig. Jeg var jo ude for at finde min faster, hun var sød mod mig, da jeg var lille, men jeg kunne ikke rigtig huske, hvor hun boede, men jeg troede, jeg kunne finde det. Jeg havde lidt lomme-penge, så stak jeg af fra hjemmet for at tage ned til hende. Jeg vidste, at hun ville hjælpe mig, selv om hun ikke har skrevet til mig i de sidste par år eller sendt gaver, sådan som hun altid gjorde for, da jeg var lille, og far boede hjemme. Så jeg tog ud for at finde hende. Jeg rejste med toget i godsvog-

nen en hel nat og gik meget langt, jeg turde ikke tage med bussen, for jeg var bange for, at folk skulle genkende mig, jeg kunne nok regne ud, at jeg var efterlyst. Det varede to dage og tre nætter, så kom jeg til landsbyen, hvor hun havde boet, men hun var der ikke mere, der boede fremmede mennesker i huset.

Vibe stod nu helt henne ved hesten og så på drengen med store øjne. Hvor var da din faster, var hun flyttet?

Der var en lang pause. Så sprang Poul ned fra hesten, men blev stående med sit ansigt mod hestens hals.

Hvor var hun Poul? spurgte Vibe og tog ham i armen.

Hun dode for et år siden, men det var der aldrig nogen, der havde fortalt mig! Poul lagde armen om hestens nakke, og Vibe troede nok, han græd. Hun sagde ikke noget meget længe, så tog hun mod til sig. Vil du hjem og bo hos mig? Poul vendte sig om og så på hende. Det er jo ikke noget, du bestemmer! Prov du bare at spørge din mor, om hun vil have en dreng i huset, der har været „ude i noget“. — Ved du, hvis bil det er, der står i gården? spurgte han hende?

Næh, det er vel gæster!

Borneværnet! sagde han. De er kommet for at hente mig, det nytter ikke at stikke af fra dem mere, jeg så dem komme, og gemte mig, men det nytter ikke noget. Men Hans har lovet at hjælpe mig at tale med dem, så jeg ikke kommer tilbage til det samme sted. Jeg ville være glad for at komme hen et sted, hvor der var dyr, jeg er tosset med dyr! Han kørte panden op og ned af hestens hals.

Vibe vidste ikke, hvad hun skulle sige, hun stod og klappede den brune hest og ønskede, bare hun kunne hjælpe drengen.

Lidt efter hørtes stemmer i gården. De lyttede, men kunne ikke høre, hvad der blev sagt. Så startede vognen — Vibe og Poul holdt vejret — nu kørte den bort — de så forundrede på hinanden.

Der hørtes skridt og stemmer lige uden for stalden. Poul! råbte Hans, hvor er du? Her, svarede Poul, hans stemme var ængstelig. Hans kom helt ind i stalden. Vibe stod og prøvede at gemme sig.

Hvad sagde de? spurgte Poul.

De kørte nu begge to, forstanderen og damen fra borneværnet, de bad mig hilse dig.

Skal jeg da ikke med tilbage? spurgte Poul.

Jeg havde tænkt mig at spørge dig, om du kunne tænke dig at være dreng her på gården, sagde Hans.

Poul så først mistroisk på den store mand. Hvor længe må jeg blive boende, og hvad skal jeg lave? Så længe du vil, og så længe du opfører dig or-

(fortsættes næstsidside)

Stof for folk over fjorten:

Med „Gnisterne“ på vandrelrej

Dagbogsoptegnelser

Tirsdag den 8. august

I dag var vi tidligt på færde, for færgen til det kære gamle Jylland skulle nås. At blive længere ville efter patruljens mening føre til, at Hep blev en fuldblods fynbo — efter hendes fynsk at domme. De 10 km til Assens gik med at diskutere dagens store nyhed. Dite havde nemlig været i Ebberup om morgenen for at hente mælk og havde her set en avis-overskrift „Rumforsøg lykkedes“, og det blev dagens samtaleemne. Det første, vi gjorde i Assens, var at styrte ind i en aviskiosk, og sent vil vi glemme damens mållose ansigt, da hun erfarede, at vi intet anede om rummanden Titovs rejse om jorden. Men vi undskyldte os med, at nyheder ikke så let finder én ude i det vilde østen. Efter at have gjort indkøb i Assens satte vi os nede ved havnen og spiste frokost. Da bilerne begyndte at køre ombord på færgen, gik Hep hen og sagde, at vi havde en kærre, som skulle med over. Kontrollørens kommentar fik blodet til at fryse til is i Heps årer.

„En scooter her — en kærre der, det er skam ikke sikkert, I kommer med, når I ikke har reserveret plads forud,“ sagde han og så bister ud. Hep for hen og meddelte patruljen, at hvis vores bedende øjne ikke kunne tigge os ombord, skulle „Uhyret“ skilles ad og bæres på hovedet, for vi ville over med vold og magt. Men selvfølgelig lykkedes det at skaffe plads til kærren, og vi kørte ind, netop som himlen endnu engang åbnede sine sluser.

Ankomsten til Jylland fandt sted i øsende regn, så vi fortsatte straks i raskt tempo mod Haderslev fjord, som vi skulle sættes over. Den overfart blev turens værste op-

levelse. Færgemanden havde en robåd og en lille motorbåd. Vi fordelte bagagen, kærren og os selv i de to både, hvorefter sejlturen begyndte med robåden forrest og motorbåden på slæb. Vi fandt, at det omvendte havde været en bedre idé, og det viste sig også hurtigt, at manden ikke kunne trække begge både op mod strømmen, så vi måtte landsættes for broen. Færgemanden var mægtig flink, og han hjalp os med at få kærren op ad en skrænt, så vi betalte ham godt. Vi var på det tidspunkt gennemblødte fra top til tå. I bådene havde vi siddet i vand til anklernes, mens regnen drev ned ad ryggen på os trods regnfrakkerne. Alligevel lykkedes det os ved ankomsten til Nygård at skråle „lad det øse, lad det øse“.

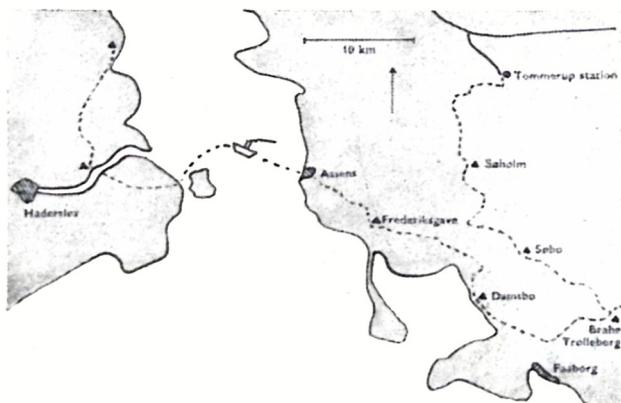
„Pas på tærne, Bonde! Sobos gæs er ude efter dem!“

Vi lignede fem druknede mus, og Nygårds frue bød os straks indenfor i et opvarmet køkken. Det lå i kælderens og brugtes ikke mere, og her fik vi lov at tørre uniformerne og os selv. Bagefter lavede vi mad og drak te. Den nat sov vi i et af Nygårds gæsteværelser. Ih, hvor vi nød det.

Onsdag den 9. august

Vi tog afsked med Nygård med et hurra for husets flinke frue. Vejret var klaret op igen, og turen til Strandgård gik med at planlægge aftenens lejr, hvor vore forældre ville komme og bagefter tage os med hjem. Vi ankom til Strandgården med fuld musik, og efter at have sagt goddag til Strandgårdens beboere, som vi kender fra tidligere ture, badede vi og lavede mad og gjorde finanserne op. Det viste sig, at de 250 kr. havde slået fint til, der blev både til kontingent og en vandrelplade. Kl. 19, kom forældrene, og lejrålet blev tændt. Vi underholdt med sange og opførte en parodi, som hed: „En dag med „Gnisterne“ på vandrelrej“. Tilskuerne morede sig dejligt, og Heps far sagde bagefter, at det lignede os udmærket. Tilsidst fortalte Hep — som tipoldemor, år 2000 — børnene om, dengang hun var spejder og på vandrelrej. Således fik forældrene alt at vide om turen. Aftenen sluttede med, at fruen på Strandgård indbød til kaffebord, og vi dannede en stor kreds om bålet og sang tapto.

„Gnisterne“, 1. Kolding trop

Skitse af „Gnisternes“ vandring

Der er kommet svar fra Uniformsudvalget!

Kære rådyrpatrulje, den bukselade patrulje, Dumpe fra Haderslev og patruljen i Næstved.

Så er vi der med svar på jeres forespørgsler, indvendinger og forslag.

Det er rart at høre, at I er interesserede i, at uniformen er praktisk, klædelig og passer til det skiftende vejr i Danmark.

Ja, det er sandelig store krav, der stilles til en spejderuniform, den skal kunne anvendes sommer såvel som vinter, og derfor skal man om vinteren kunne have en ulden trøje under, man skal se pæn ud i uniformen, og den skal være arbejdsdragt til grovere arbejde, så den skal kunne vaskes. Den skal være syet således, at den kan bruges i

VIBE og hendes patrulje

(fortsat fra side 97)

dentligt — du skal selvfølgelig gå i skole og ellers hjælpe med kreaturerne og sådan, har du lyst til det?

Poul så ud, som om han ikke forstod det rigtig, — *det er jo det, jeg altid har ønsket — at komme til at bo på landet*, han gik hen til Hans og gav ham højtideligt hånden.

Det er godt min dreng, sagde Hans, *vi skal nok blive fine venner*. Poul vendte sig hurtigt, lagde igen armen om den tålmodige hests hals og græd med ansigtet mod det varme skind — denne gang af glæde.

Hans gik ud af stalden, han fik pludselig en underlig klump i halsen, han gik ind for at hente Karen, hun kunne bedre klare sådan en situation, mente han.

Vibe var med et blevet så let om hjertet, hun ville gerne have sagt et eller andet til Poul, men forstod, at hun hellere måtte lade ham være i fred. I sin spontane glæde overrumplede hun follet med en pludselig omfavelse og et stort kys lige midt i panden, så løb hun op på lejrpladsen til de andre.

Hvor Søren har du været så længe? spurgte Dorthe, *og hvor har du gjort af vandet og bagagen?*

Hun har været inde og lege med killingerne, mente Ester.

Nej, follet! råbte Vibe, der allerede var på vej tilbage efter de glemte ting.

(fortsættes)

flere år, selvom spejdere og blåmejser vokser i højde og omfang, og endelig må uniformen ikke koste mere, end at alle blåmejser og spejdere, uanset forældrenes pengepung, har mulighed for at købe en uniform.

Vi er vist alle enige om, at blå er en pæn farve til uniformen. Blåt klæder de fleste uanset hårfarve og teint, men desværre er blå en vanskelig farve, der er sværere at indfarve og falmer lettere end andre farver. Det er nu engang sådan, at man sjældent kan få alle sine ønsker opfyldt, og det gælder også, når det drejer sig om spejderuniformen. Vi har en uniformsfarve, som vi er glade for, og når vi holder fast ved den, må vi tage dens mindre gode sider med, som altså er, at blå falmer lettere, slidte kanter ses mere, og pletter er vanskeligere at fjerne, uden at der efterlades spor, og alt dette til trods for, at uniformsstoffet er FFFF-mærket (det ved de store af jer, hvad betyder).

I kan glæde jer over, at der stadig sker tekniske fremskridt, ikke mindst inden for tekstiler, så en dag har vi sikkert også det helt ideelle stof til en blå spejderuniform til en fornuftig pris. For at overbevise jer om, at der bliver gjort noget ved det, kan vi fortælle, at personalet på depotet går med uniformer af forskellige nye stoffer for at afprøve disse.

Patruljen fra Næstved synes, at uniformen er svær at stryge. Det er nu ikke så svært at stryge den pænt, og hvordan det gøres, kan I læse i Pige-spejderbogen side 149 under „vask og strygning“.

Med hensyn til at få en to-delt uniform i stedet for uniformen ud i ét, er en sag, som vi må tænke meget nøje over, da det viser sig, at depotet sælger mange flere sommeruniformer i kittelfacon end de to-delte sommeruniformer, og det — mener vi — må skyldes, at den to-delte let „skiller ad“, når man arbejder i lejre og på ture, og er betydeligt dyrere at anskaffe.

Lange bukser til uniform og lejrbrug er et stadig tilbagevendende spørgsmål, men der er mange ting at tage i betragtning, ikke mindst af hensyn til den økonomiske side af sagen og faren ved at få for mange forskellige påklædninger, når vi færdes som spejdere.

Uniformsudvalget siger jer tak for jeres indlæg, og I kan være forvisset om, at vi fortsat vil arbejde med jeres forslag og andre ideer til forbedringer af uniformen, der kommer frem.

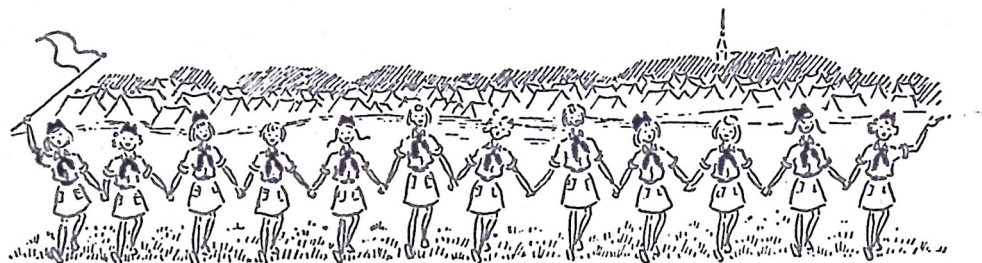
Mange hilsener til jer alle fra

Uniformsudvalget

NEJ, DET ER FOR GALT!!!

14 DAGE FOR SENT TIL TROPSMØDE.

HER KOMMER PIGESPEIDERNE — DANMARKS GLADE BLAA.....

Prisliste for sommeren 1962

er i maj udsendt til alle troppe og flokke. Hvis du ikke har fået én, så bed din fører om den.

Rygsække

m. stor udvendig lomme	20,50
m. mejs og 3 udvendige lommer, 2 str.	45,00, 49,00

m. mejs, større sæk og 3 rummelige, faconsyede lommer, den midterste m. lynlås, 2 str.	57,00, 61,00
---	--------------

Jamborétornyster

uden mejs	34,00
med mejs	48,00
med mejs og lomme	52,00

Kræmmerhusrygsæk m. mejs og hofterem, 3 lommer, den ene sidder i klappen og er lukket med lynlås. Denne model er ideel til store spejdere og førere	89,00
--	-------

Spisesæt

Dyb og flad tallerken og krus, Mepal, blåt eller gult m. emblem	8,00
Mepal, grønt	8,00
Emailleret, cremefarvet	6,20
Campingsæt i plasticpose, blå, grøn eller gul Mepal	6,85

Spisebestik

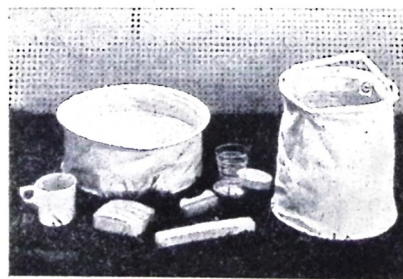
Rustfrit stål, 3 dele	5,85
Rustfrit stål, 4 dele i etui	8,00
Rustfrit stål, 4 dele i etui	14,50
Etui til spisebestik	1,75

Skopudsegrej

2 børster og sværte i sejldugsetui	6,50
samme i sejldugsetui med skindkanter	8,50

Toiletsager

Vandfad, plastic m. bøjle	3,75
Vandspand, plastic m. bøjle	4,50
Sæbeetui, blød plastic	0,50
Tandbørstehylster, blød plastic	0,70
Tandbørstebæger, blød plastic	0,50
Tandbørstebæger, sammenklappeligt	1,25
Lommekan	0,25
Bøjle, sammenklappelig	0,85

Depotet ønsker jer alle — en rigtig god lejr!

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Døssering 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpsskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Kontingentet for bladet sendes sammen med kontingentet til divisionen.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1962 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpsskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer (gerne i frimærker).

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 29. 5. 1962